

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдиите Васил Гоцев и Владислав Славов по к.д. № 6/2009 г.

Подписахме решението при особено мнение, защото законовите разпоредби, поставени на разглеждане от Конституционния съд, са противоконституционни. Съображенията ни са следните: Всички разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ЗИДЗСВ), които се иска да бъдат обявени за противоконституционни, са свързани със съществена промяна в структурата на съдебната власт, с което следствието престава да има самостоятелно съществуване и се придава към прокуратурата. Изменените чл. 136, чл. 138, т. 3, чл. 150, ал. 1, чл. 151, ал. 2 и чл. 153 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) създават новата структура на централизираната прокуратура, в състава на която и в подчинението на главния прокурор изцяло се поставя следствието. От това следва:- даването на директора на Националната следствена служба статут на зам.главен прокурор (изменения чл.38, ал. 1, т.3, чл.38, ал.3, буква „а” от Закона за съдебната власт);- предоставяне правото на окръжните прокурори да правят кадрови предложения пред Висшия съдебен съвет и за следователите от окръжните следствени отдели в окръжните прокуратури (чл.38, ал.3, буква „б” ЗСВ);- предоставяне правото на главния прокурор по предложение на директора на Националната следствена служба да прави кадрови предложения пред ВСС за завеждащите специализирани отдели в Националната следствена служба и за следователите в тези отдели (чл.38, ал.4 ЗСВ);- правото на главния прокурор, апелативните и окръжните прокурори да командирова при служебна необходимост следователите. С измененията на Закона за съдебната власт се лишава от административна самостоятелност следствието и се извършва преминаването му изцяло под оперативното и административното ръководство на прокуратурата. Всички законови разпоредби, които уреждат тази реформа, са противоконституционни. Нарушен е чл. 128 от Конституцията, който определя самостоятелно положение на следствените органи в съдебната власт. Конституцията съдържа отделни законови текстове за всяко едно от звената на съдебната власт. Член 119 от нея постановява, че правораздаването се осъществява от съдилищата, а чл. 126 определя структурата на прокуратурата в съответствие с тези на съдилищата. Съществуването на чл. 128 от Конституцията, който определя мястото на следствените органи в съдебната власт, показва, че според Конституцията тези органи имат самостоятелно съществуване в нея и не са част от което и да било от останалите

нейни звена – съд и прокуратура. Съгласно Решение № 3/2003 г. на Конституционния съд следствието е част от всички конституционно установени държавни институции, като съществуването му е елемент от формата на държавно управление. И ако според Решение № 8/2005 г. на Конституционния съд реструктурирането на следствието не е промяна във формата на държавно управление и може да стане с изменение на Конституцията от Обикновено народно събрание, то премахването му като самостоятелна институция и прехвърлянето му към друга може да се направи след конституционно изменение само от Велико народно събрание. Това има своя дълбок смисъл в съображенията, които са накарали конституционния законодател да създаде едно самостоятелно следствие. Тази самостоятелност гарантира и независимостта на органите на следствието в съответствие с чл. 117, ал. 2 от Конституцията. Правото на прокуратурата да ръководи разследването, да упражнява надзор за законосъобразното му провеждане (чл. 127, т. 1 от Конституцията) и да извършва самостоятелно разследване (чл. 127, т. 2) не означава, че следствието преминава изцяло на подчинение на прокуратурата и се поглъща от нея. Ако това би било така, то с изменението на Конституцията следваше да отпадне чл. 128, като разследването да се предостави изцяло на прокуратурата. Атакуваните с искането изменения на ЗСВ означават премахване на нейната конституционно установена самостоятелност. Представените по делото становища погрешно се позовават на Решение № 8/2005 г. на Конституционния съд. В него е посочено, че създаване на нова структура на следствените органи не представлява промяна във формата на държавно управление, каквото според Решение № 3/2003 г. на КС може да направи само Велико народно събрание. Решение № 8/2005 г. обаче не казва, че такава промяна в структурата може да се извърши от Народно събрание без промени в Конституцията. В диспозитива на решението (т.1) изрично се посочва, че „промени в Конституцията”, насочени към реструктуриране, могат да се извършват от Народно събрание, ако с тях не се нарушава балансът между властите. Самото искане, по повод на което е постановено Решение № 8/2005 г., е направено за това, как трябва да се измени Конституцията, за да стане едно реструктуриране в органите на съдебната власт, а не дали то може да бъде направено без изменение на Конституцията с обикновен закон, гласуван от Народно събрание. С атакуваните изменения на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт се прави съществено реструктуриране в съдебната власт, като се поставя един от нейните органи изцяло на подчинение на друг. С това се обезсмисля самостоятелното съществуване на чл. 128 от Конституцията. Законът е в противоречие и с Решения № 3/2003 г. и № 8/2005

г. на Конституционния съд.

Съдии: Васил Гоцев и Владислав Славов